

Fritiof Karlsson i Böket är bosatt i en enda omfattande antikaffär!

Levnadskonstnär — inget original

Hans hus är en enda stor antikaffär. Hans samlarcurm är något som går utanpå det mesta man sett i den vägen någon gång. Han har saker som skulle få många antikvitetsälskare att hoppa högt av entusiasm. Det är emellertid lite svårt att komma in hos Fritiof Karlsson i Bökhult vid S. Unnaryd, eller Fritiof i Böket som han också kallas — inte så att Fritiof visar handens flata mot gäster — utan snarare därför att hans småländska stuga knappast tillåter plats åt någon än Fritiof själv och knappt det!

Det enda utrymme Fritiof spart åt sig själv är de få kvadratmetrarna som upptas av hans sängplats, resten är bara grejor och grejor i tusental. En del av synnerligen antikt värde, annat av bara en smutta kuriosavärde och naturligtvis en del som de flesta bara vill kalla skräp.

På sommartid sover Fritiof ute i en bädd som han spikat fast i husknuten. Ett plätttak skyddar mot vädrets mindre milda makter. Friskt och sunt, säger Fritiof.

Levnadskonstnär

Fritiof är en fridens man — bara någon gång kan han bli redigt arg sägs det — annars så visar han gärna med obeslöjad stolthet runt i sin stuga. Själv anser han sig inte som ett original, snarare som en levnadskonstnär och en sundhetssymbol och han bryr sig inte om vad andra tänker och tycker. Han har inrättat sitt liv på sitt sätt den nu 68-åriga smålänningen som är frisk som en nötkärna frånsett ett besvärligt bensår som hängt med i ett 10-tal år.

— Det har gått lite mask i benet, säger Fritiof, men nu skall det snart vara läkt.

Vill inte vara apa

Bökhult har de sista åren blivit

en vallfartsort för turister av olika slag och Fritiof har blivit betecknad som en gammal skäggit lortig man och bygdens främsta turistattraktion.

— Jag är inte alls ogästvänlig men vill inte bli beskådad som en apa på Skansen, muttrar Fritiof som ingalunda är någon "knasig" typ utan snarare en mycket självmedveten pensionär som det inte går att "lura skjortan av" även om det ser så ut. Under den slutna kavajen bär han inga andra klädesplagg — sånt är bara lyx tycker han och han visar stolt sin breda bringa som ett tecken på välmående. Armbandsur är en av hans specialitet — båda armarna är fullproppade med sådana från handloven och en bit uppåt.

26 fioler

Vi går in till Fritiof. Ett fullkomligt obeskrivbart myller av saker möter vårt öga. I tak, på väggar på bord, bänkar och golv finns tusenden och åter tusenden av saker. Utrymmet i denna tidning skulle helt enkelt inte räckta till för att göra en fullständig inventarieförteckning.

I början på 40-talet började Fritiof Karlsson att samla och sedan har han bara lagt på hög. Ännu ofattbarare är det var Fritiof har fått tag i alla dessa saker och han vill heller inte avslöja sina källor.

Där finns älghorn, lavemangsprutor, 26 fioler, handklaver av alla de slag, andra musikinstru-

men, mössor, fotogenlampor, malmklockor, snusdosor, muskedunder, t. o. m. gamla gevär med luntlås, hängselstroppar. Tavlor och oljemålningar står staplade i mängder på golv och stolar. Några klassiska aktstudier på kvinnor tilltalar Fritiof speciellt.

— Några andra kvinnor lär man väl aldrig få i detta huset, menar Fritiof förnöjt. Dom skulle bara få städdille och sånt skall aldrig få förekomma i mitt hus, tycker han.

Klockor och åter klockor, väggar och golvur har Fritiof fått en alldeles speciell förkärlek för och obestriddligen har han många sådana att stort antikt värde.

För några år sedan hade han också djur på gården men de fick inte plats. Ladugård och skjul har nu också blivit lager för Fritiofs samlingar. En bod är från golv till tak fullproppad med kopparkittlar.

Evig ungarl

I Bökhult föddes Fritiof och där har han bott sedan dess nu endast i sällskap med den jättelika katten Svarte Petter. Fritiof är den evige ungarlen, som dock aldrig tappat intresset för kvinnlig färging även om de bara förekommer i avbilder i mer eller mindre klädd form på hans väggar. Men glimten i ögat har han Fritiof och ett illmarigt leende bakom det yviga långa skägget som gör honom till en levande tomtefar. Södra Smålands mustigaste humor har han också när han kommer på det humöret och Fritiof är långt ifrån salongsmässig, när han börjar dra sina historier eller kommer med egna funderingar om livets alla glädjeämnen.

En av Fritiof stora bekymmer är avståndet till Halmstad. Jag röker och snusar och dricker brännvin som en stor karl, säger Fritiof, men den tiden är förbi då faten var fyllda och mäskan puttade i gödselhögen. Det var 14 år

sedan Fritiof själv för sista gången trampade iväg på sin stålhest till Halmstad men han försäkrar att det blev ett gott utbyte den gången. Nu har gikten lagt hinder i vägen för sådana 14-milautflykter.

— Men snuset smakar lika gott som förr, myser han och lägger in en kraftig nypa Ljunglöfs bakom mustaschern.

Salt sill favoritkost

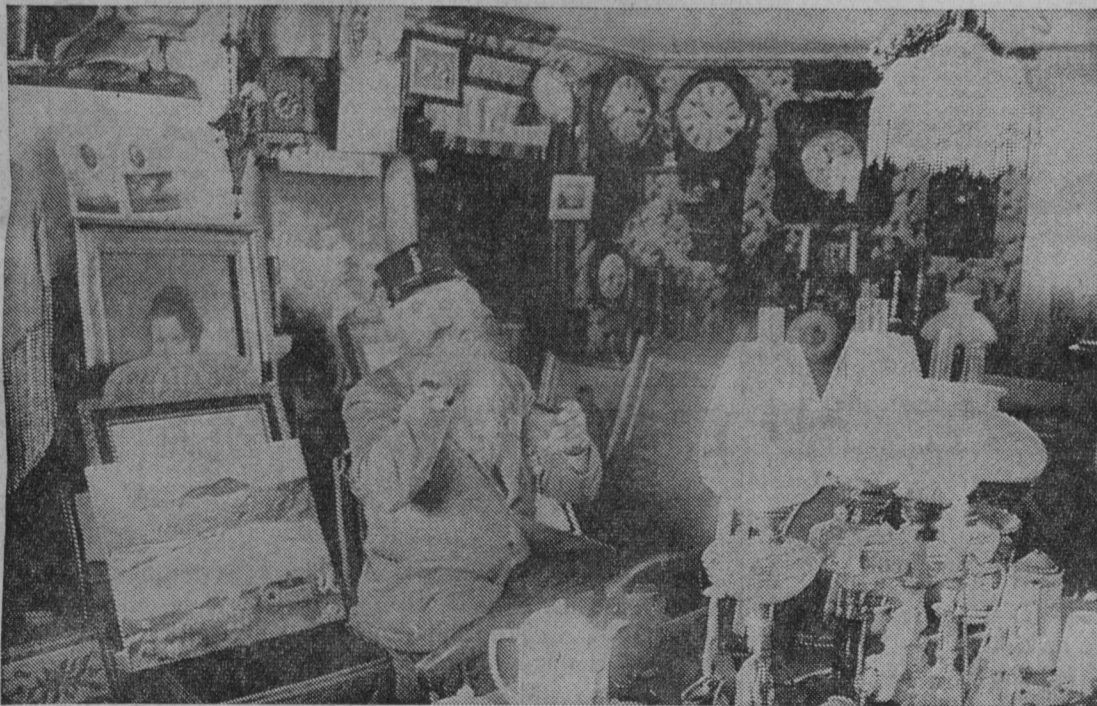
Fritiof lider ingen lekamlig nöd. Ofta kommer varubussen förbi och då fyller han förråden. — Salt sill är godast av allt, tycker Fritiof, och det blir man törstig av. När goda grannar kommer på besök och det bjuds på kaffegök i köket har Fritiof i Böket sina högtidsstunder.

— Visst har jag en hel del dyrbara saker i huset, säger Fritiof men mycket är också av ringa värde, som jag bara tycker det är kul att ha. Sälja?

— Ja, kanske man borde sälja av lite grann, men jag tycker om mina saker, jag har liksom växt ihop med dem.

Han har ordning på sina saker. Han vet precis vad han har och kan årtalen utantill. En av fiolerna påstås vara en Stradivarius, men det tror Fritiof knappast själv på. Skulle Fritiof hålla auktion skulle det bli en tillställning, som skulle gå till historien och utan tvekan skulle också en del saker komma fram som har rent musealt värde. Men så länge Fritiof i Böket hänger med så vill han ha det som han har det.

F.

En pris snus lägger Fritiof ofta in där han sitter i sitt hem i Bökhult som är en enda stor auktion.